

[Aksel Larsen.]

men at selve dens Afhøringer bliver offentlige, saaledes at Offentligheden løbende kan følge med i, hvad der fremkommer — ellers bliver det fuldkommen umuligt for det danske Folk at naa at danne sig et Billede af de Resultater, Kommissionen kommer til.

Men er Regeringen i øvrigt tavs med Hensyn til sin Stilling til Udrensning, Afstraffelse o. s. v., synes dens Handlinger at være talende. De har talt i Dag gennem det Lovforslag, den højtærede Justitsminister fremsatte, og som med Rette vil vække meget store Betænkeligheder i Folket, og de er talende gennem Justitsministerens Nedsættelse af en Kommission, der skal revidere og aabenbart mildne Straffelovstillægget. Denne Kommission er meget daarligt sammensat; dens Medlemmer er omtrent alle kendt som erklærede Modstandere af Straffelovstillægget. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister at gøre den Fejl god igen, han har gjort. Naar han endelig vil have en saadan Kommission, mener jeg, han maa sørge for, at den bliver noget mere alsidigt sammensat, end Tilfældet er.

Hvad Straffelovstillægget angaar, mener jeg, at det i alt væsentligt er godt nok, men Praktiseringen af det har været yderst uensartet. Naturligvis kan der tænkes visse Ændringer i det paa enkelte Omraader. Der er i hvert Fald een Ændring, vi kunde ønske. Vi kunde ønske en Ændring gaaende ud paa, at alle, der under Besættelsen har været Medlemmer af et nazistisk Parti eller været i uanstændig nær Berøring med Tyskerne, selv om de ikke findes skyldige til Fængselsstraf, dog faar en Dom, hvorved Valgretten bliver dem fradømt for en kortere eller længere Tid. Det er med Glæde, jeg har bemærket, at „Vestkysten“ har gjort sig til Talsmand for noget lignende — derfor haaber jeg, at selv den højtærede Regering kan tilslutte sig dette Synspunkt.

Hvad Tjenestemandsudrensningen angaar, kommer vi ud for en Del Tilfælde, hvor Tjenestemandsdømstolen mener at maatte frikende Tjenestemænd og Embedsmænd, selv om man siger, at de paa forskellige Omraader har optraadt nationalt forkasteligt. Det sidste Tilfælde, vi har været ude for af denne Art, er Kaalund-Jørgensen. Jeg tror, den højtærede Regering skulde tage under Overvejelse, om man ikke i saadanne Tilfælde, hvor Tjenestemænd eller Embedsmænd bliver frifundet med mildest talt lidet flatterende Præmisser, skulde tage Konsekvensen af disse Præmisser og afskedige dem fra deres Stilling i offentlig Tjeneste.

Ved Dommen for nylig over Bjørn Erichsen blev største Parten af hans Formue konfiskeret. Jeg haaber, at denne Praksis vil blive anvendt af Domstolene ogsaa i andre Tilfælde, blot skærpet, idet jeg ikke kan se nogen Grund til, at de store Landsforrædere overhovedet skal have Lov til at beholde nogen Del af deres Formue. Det kan ikke være Meningen med Straffelovstillægget. Jeg vil anse det for rimeligt og retfærdigt, om en saadan Praksis bliver fulgt, ikke mindst over for de nazistiske Godsejere og Lensgrever. Og hvis ikke denne Praksis bliver fulgt, vil jeg gerne spørge Regeringen, hvorfra den ellers har tænkt sig at tage den Jord, den vil benytte til Udstykning. Udstykningen har været standset herhjemme nu i en Aarrække. Det er en Uretfærdighed over for Landboudommen, og det er samtidig medvirkende til at forøge Arbejdsløsheden. Vi maa have Udstykningen i Gang, og den nærmeste Vej til at faa den i Gang er, at Staten faar Herredømme over alle disse Landsforræderes Godser. Det er mange Tusinde Hektar Land, det drejer sig om tilsammen. Naar man sammen med denne Jord lader Staten overgive anden Jord til Udstykning, f. Eks. hvad man kan faa fra de hidtidige tyske Flyvepladser, sønderjyske Præstegaardsjorder og andet, vil der kunne oprettes Tusinder af nye Husmandsbrug. Jeg henstiller til Regeringen at faa Arbejdet i Gang. Det er noget, der haster.

Regeringserklæringens Udtalelser om økonomiske Spørgsmaal og Skattespørgsmaal er som alt andet tilpas ubestemte. Jeg er klar over, at man allerede har forladt den Agitation, man drev under Valgkampen, og hvor man, for øvrigt paa samme Maade som en Del af Det konservative Folkeparti, stik imod sin hidtidige Praksis i Regeringen agiterede for, at nu skulde alle de offentlige, snærende Baand paa Erhvervslevet løsnos, og det frie Initiativ skulde komme til. Vi har i Dag af den højtærede Handelsminister faaet forelagt et Lovforslag om en Forlængelse af Prisloven, foreløbig med 1 Aar, fordi den højtærede Handelsminister siger, at det er simpelt hen nødvendigt, vi kan ikke give los. Jeg er klar over, at Regeringen agter at fortsætte den samme Praksis paa andre Omraader, og det kan jeg kun give Tilslutning til. Det er rart, at Folk kommer til Sandheds Erkendelse. Det er simpelt hen en Umulighed dels under Afviklingen af Krigsperioden og dels under de Tilstande, som overhovedet hersker i denne Epoke af Samfundsudviklingen, at komme bort fra det offentliges Kontrol med Udenrigshandelen, med Produktionen og Fordelingen.